

selvfølgelig vil have en overordentlig stor Betydning ogsaa for Jordbruget. Som jeg tillod mig under en anden Sags Behandling at nævne, tror jeg, at alle Jordbrugerne, som ere saa stærkt repræsenterede her i Tinget, dog ville være enige i, at det, det gælder om, er, at vi overalt kunne saa direkte og hurtig i Forbindelse som muligt med hver Sags vigtigste Indførsels- og Udførselshavn. Alle Omveje, alle Omladninger ere et Tab for Jordbruget. I hvilken Grad den direkte Forbindelse uden Omladning har Betydning, have vi set af den Meddelelse, der stod i „Berlingske Tidende“ forleden Dag om Virkningen formedelst Dampfærgeu mellem Helsingør og Helsingborg. Den har bevirket — hvis ærede Medlemmer ikke have set det, vil jeg nævne det —, at den samme Kute, som hidtil havde kun Dampskibsforbindelse mellem Helsingør og Helsingborg, havde tidligere aarlig omtrent 200 Jærnbanevognladninger at besørge, men fra det Øjeblik, der kom Dampfærgeforbindelse, steg det — det er ikke et Aar, siden det begyndte — saa stærkt, at medens det tidligere var omtrent 2 Vognladninger i 3 Dage, befordres der nu over 17 Vognladninger om Dagen, ja i den sidste Maaned er det steget til 24 Vognladninger pr. Dag; dette skyldes alene det, at der er direkte Forsendelse. Altsaa, deraf forståas det, hvad det vil sige, om de kunne komme direkte fra Havet til Jærnbanen og jende direkte til Eshjærg og ligeledes, om Jordbrugerne direkte kunde komme i Forbindelse med den vigtigste Havn og ikke behøvede at gaa Omveje. Overalt, hvor en Jærnbane kommer frem, bæres Jordbruget og hæves Gjenomspriserne ved Siden af. Det er gode Egne, som længe have savnet en direkte Forbindelse med Eshjærg. Allerede nu sende de betydelige Masser af deres Produkter til Eshjærg, deres Svin, deres Smør, deres Kvæg og tage mange af deres Foderstoffer og Fornødenheder deraf. Men selvfølgelig tager det lang Tid, naar det skal ske pr. Alse, og det vil jo spare Tid og Penge, naar der kan blive anlagt en Jærnbane. Endelig er der ikke saa store Plantager langs Bestskysten, ogsaa Statsplantager, som ville saa Nytte af Banen, naar Skoven vokser til. Ligeledes skal jeg fremhæve, at Statskassens og private Engne ved Ringløbing Fjord og Engene ved Jil Sø ville tjene betydeligt ved at komme i direkte Forbindelse ved Jærnbanen med Eshjærg. Statens Indtægt af Engene ved Ringløbing Fjord er for Øjeblikket 30,000—40,000 Kr., tror jeg, og saa vi en saadan Bane, vil Indtægten stige betydeligt. Hvor store Muligheder der er for Eksporten, skal jeg ophjse

ved at gøre opmærksom paa, at der allerede nu fra Eshjærg aarlig udføres flere Millioner Bund Hø og Halm, men de maa hentes helt oppe fra Kolindjund. Saadanne Varer taale ikke den lange Transport pr. Alse saa lidt som Omladninger. Kommer der derimod en Jærnbane forbi Jil Sø og fra Ringløbing Fjord, vil der blive en fortrinlig Udgang til Transport af de Masser af Hø, som der ere til Stede. Dette med Hensyn til de almindelige Betingelser for en Jærnbane. — Endnu skal jeg med Hensyn til det Stykke, der løber langs Ho Bugt og Hjerting Revier bemærke, at særlig Hjerting trænger til den Assistance, som en saadan Bane vil give. De maa erindre, at Hjerting var tidligere Ladeplass for Varde; den ejede sin Skibsart og havde betydelige Fiskerier, men efter at Eshjærg Havn er anlagt, har den mistet alt, hvad der hedder Skibsart, og det synes derfor berettiget, at den beder om at saa den Assistance, som en Bane kan give. Der er nemlig endnu betydeligt Fiskeri i Hjerting, men dette Fiskeri bestaar i Snørefiskeri. Vaadene, som løbe ud, skulle altsaa have Orm med til Krogene paa alle disse Snører. Nu er Besætningen paa en Fiskerbaad 2 eller 3 Mand, men den Assistance, som disse Fartøjer nødvendig maa have i Vand for at saa Materiale til deres Fiskeri tilvebragt ved at grave Ormene op under Ebbe, er gerne en 5, 6, 7 Mennesker, Røner og Børn. Det giver altsaa et ikke ringe Arbejde. Altsaa, Fiskerne maa ofte efter en anstrengende Tur paa Søen først til Eshjærg for at affætte Jangsten og saa atter til Søns hjem til Hjerting, ofte mod en haard Nordvest, Vinterdage, før de finde Hvile og det fornødne Forraad for atter at kunne gaa ud at fiske. Saa de nu ikke den Assistance, de bede om, saa ender det med, at de alle flytte til Eshjærg, og at Hjerting fuldstændig affolkes. Hjerting er allerede en Gang bleven affolket, da der blev anlagt en Bane til Eshjærg, og da Eshjærg Havn blev skabt. Naar man nu ogsaa driver Fiskerne til Eshjærg, bliver Hjerting endnu mere affolket. Der vilde derved blive begaaet en stor Uret imod Byen, og den har vistnok Krav paa nogen Assistance. Den beder om en Bane og vil bidrage dertil, thi uden den ville de Værder, der ere nedlagte i Byen, ikke kunne holdes ved lige. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at der for nogle Aar siden er bygget en temmelig kostbar Fiskerihavn ved Eshjærg, men som dog ikke er større, end at den allerede nu knap kan rumme dem, der søge dertil. Hvis efterhaanden alle Fiskepladserne skulle affolkes, fordi det bliver for vanskeligt at bringe Fiskene til Fiskemarkedet, naar de skalbe